

“ମିତେ ବର୍ତ୍ତେ:- ତୁମେମାନେ ଡବଲ ଅହିଂସକ ଆତ୍ମିକ ସେନା ଅଟ, ତୁମକୁ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ନିଜର ଦୈବୀ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହେବ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମେ ଆତ୍ମିକ ସେବାଧାରୀ ପିଲାମାନେ ସମସ୍ତତଃ କେଉଁ କଥାର ଚେତାବନୀ ଦେଉଛ?

ଉତ୍ତର:- ତୁମେ ସମସ୍ତତଃ ଚେତାବନୀ ଦେଉଛ ଯେ ଏହା ସେହି ମହାଭାରତ ଲଢେଇର ସମୟ, ଏବେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବିନାଶ ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ବାବା ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ବିନାଶ ପରେ ପୁଣି ଜୟଜୟକାର ହେବ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ମିଶି ବିଚାର କରିବା ଦରକାର ଯେ ବିନାଶ ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତତଃ ବାବାଜୀଙ୍କର ପରିଚୟ କିପରି ମିଳିବ ।

ଗୀତ:- ତୁମେ ରାତ ଗବାଇ ଶୋ କେ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଭଗବାନ ସର୍ବବୋରତ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ସର୍ବବୋରତ ମୁଖ୍ୟ କମାଣ୍ଡର ଆଦି ବି କହିପାରିବ, କାହିଁକି ନା ତୁମେ ସମସ୍ତେ ସେନା ଅଟ ନା । ତୁମର ମୁଖ୍ୟ କମାଣ୍ଡର କିଏ? ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ଯେ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ସେନା ଅଛନ୍ତି - ସେମାନେ ହେଲେ ଶାରିରୀକ, ତୁମେ ହେଉଛ ଆତ୍ମିକ । ସେମାନେ ହେଲେ ସୀମିତ ସ୍ଥାନର, ତୁମେ ହେଲ ସାରା ବିଶ୍ୱ । ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କମାଣ୍ଡର ବି ଅଛନ୍ତି, ଜେନେରାଲ୍ ବି ଅଛନ୍ତି, ଲେଫଟିନେଣ୍ଟ ବି ଅଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ । ଏଠାରେ ଲଢେଇ ଆଦିର ତ କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଆମେ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ପୁଣି ଥରେ ନିଜର ଦୈବୀ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ, ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ । କଲ୍ପ କଲ୍ପ ଆମର ଏହି ଅଭିନୟ ଚାଲୁଛି । ଏସବୁ ବେହଦର କଥା । ହଦର ଲଢେଇରେ ଏହି କଥା ହୋଇ ନଥାଏ । ସର୍ବବୋରତ ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ଯାଦୁକର, ରତନାକର, ଜ୍ଞାନର ସାଗର ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତି । ବାବାଜୀଙ୍କ ମହିମା ଅପରମ-ଅପାର ଅଟେ । ତୁମକୁ ବୁଦ୍ଧି ଦିଅରା କେବଳ ବାବାଜୀଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ମାୟା ଭୁଲାଇ ଦେଉଛି । ତୁମେ ଆତ୍ମିକ ସେନା ଡବଲ ଅହିଂସକ ଅଟ, ରୁହାଣୀ ସେନା । ତୁମର ଖିଆଲ ରହୁଛି ଯେ, ଆମେ ନିଜର ରାଜ୍ୟ କିପରି ସ୍ଥାପନ କରିବୁ । ଡରାମା ନିର୍ଗତ କରାଇବ । ପୁରୁଷାର୍ଥ ତ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ ନା । ଯେଉଁମାନେ ଭଲ-ଭଲ ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ରାୟ ବାହାର କରିବା ଦରକାର । ମାୟା ସହିତ ତୁମର ଯୁଦ୍ଧ ତ ଅନ୍ତମ ସମୟ ପର୍ୟନ୍ତ ଲାଗି ରହିବ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣୁଛ ଯେ, ମହାଭାରତ ଲଢେଇ ହେବ ହିଁ ହେବ । ନଚେତ୍ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ କିପରି ହେବ । ବାବା ଆମକୁ ଶ୍ରୀମତ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ଥରେ ନିଜ ରାଜ୍ୟ-ଭାଗ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହେବ । ଏହି ପୁରୁଣା-ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହୋଇ ପୁଣି ଭାରତରେ ଜୟଜୟକାର ହେବ, ଯାହା ପାଇଁ ତୁମେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛ । ତେଣୁ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଏକାଠି ହେବା ଦରକାର । ଆମେ କିପରି-କିପରି ସେବା କରିବା । ସମସ୍ତତଃ ବାବାଜୀଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଶୁଣାଇବା ଯେ ଏବେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହେବ । ବାବା ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ଲୌକିକ ପିତା ମଧ୍ୟ ନୂଆ ଘର ତିଆରି କଲେ ପିଲାମାନେ ଖୁସି ହୋଇଥାନ୍ତି । ତାହା ସୀମିତ କଥା କିନ୍ତୁ ଏହା ତ ପୁରା ବିଶ୍ୱର କଥା । ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ସତ୍ୟଯୁଗ, ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ କଳିଯୁଗ କୁହାଯାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ତେଣୁ ଏକଥା ଜାଣିବା ଦରକାର ଯେ - ବାବା କେବେ ଏବଂ କିପରି ଆସି ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମଅନୁସାରେ ବାବାଜୀଙ୍କୁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ତ ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି ବାକି ନମ୍ବର ଅନୁସାରେ ମହାରଥୀ, ଘୋଡ଼ା ସିଂହ, ପଦାତିକ ଅଛନ୍ତି । କମାଣ୍ଡର, କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍ ଏହା ତ କେବଳ ଉଦାହରଣ ଦେଇ ବୁଝାଯାଉଛି । ତେଣୁ ପିଲାମାନେ ପରସ୍ପର ସହିତ ମିଶି ରାୟ ବାହାର କରିବା ଦରକାର ଯେ, ସମସ୍ତତଃ ବାବାଜୀଙ୍କର ପରିଚୟ କିପରି ଦେବା, ଏହା ରୁହାଣୀ ସେବା ଅଟେ । ଆମେ ନିଜର ଭାଇଭଉଣୀମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କିପରି କରିବା ଯେ, ବାବା ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ମଧ୍ୟ ସାମନାରେ ରହିଛି । ଏହା ସେହି ମହାଭାରତ ଲଢେଇ ଅଟେ । ମନୁଷ୍ୟ ତ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ମହାଭାରତ ଲଢେଇ ପରେ କ'ଣ ହେବ । ତୁମେ ଏବେ ଅନୁଭବ କରୁଛ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେ ସଂଗମଯୁଗରେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେଉଛୁ । ଏବେ ବାବା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ସ୍ଥିର ଲଢେଇର କିଛି କଥା ନାହିଁ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ - ପିଲାମାନେ, ଏହି ପତିତ ଦୁନିଆରେ ଜଣେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ରହିପାରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆରେ କେହି ଜଣେ ମଧ୍ୟ ପତିତ ରହିବେ ନାହିଁ । ଏତିକି ଛୋଟ କଥା ମଧ୍ୟ କେହି ବୁଝିପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ସବୁ ଚିତ୍ରଗୁଡ଼ିକର ସାର ତତ୍ତ୍ୱ ବୁଝାଯାଉଛି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମନୁଷ୍ୟ ଦୟା-ଦୟା, ଦାନ-ପୁଣ୍ୟ ଆଦି ଯାହା ବି କରୁଛନ୍ତି, ସେଥିରୁ ଅଳ୍ପକାଳ ପାଇଁ କାକ ବିଷ୍ଠା ସମାନ ସୁଖ ପରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ପରନ୍ତୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଏଠାକୁ ଆସି ବୁଝିଲେ ହିଁ ଏକଥା ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବ । ଏହା ତ ଭକ୍ତିର ରାଜ୍ୟ ଅଟେ । ଜ୍ଞାନ ଟିକିଏ ବି ନାହିଁ । ଯେପରି ପତିତ ଦୁନିଆରେ ଜଣେ ହେଲେ ବି ପବିତ୍ର ନାହାନ୍ତି, ସେହିପରି ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ବାବାଜୀଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କାହା ପାଖରେ ନାହିଁ । ବେଦ-ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ସବୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଅଟେ । ସିଦ୍ଧି ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ, ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ କୁଳରେ ମଧ୍ୟ ନମ୍ବର ଅନୁସାରେ ସେନା ଥାନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ କମାଣ୍ଡର, କ୍ୟାପ୍ଟେନ୍, ଜେନରାଲ ଆଦି ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପରସ୍ପର ସହିତ ମିଶି ରାୟ ବାହାର କରିବା ଦରକାର ଯେ, ଆମେ ବାବାଜୀଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ କିପରି ଦେବା । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଉଛି ଯେ, ଶାନ୍ତିଦୂତ, ସନ୍ଦେଶବାହକ ଅଥବା ଗୁରୁ

ଜଣେ ହିଁ ହୋଇଥାନ୍ତି । ବାକି ସବୁ ଅଟନ୍ତି ଉକ୍ତିମାର୍ଗର । ସଂଗମଯୁଗୀ କେବଳ ତୁମେମାନେ ଅଟ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେବାର ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିଲକ୍ଷ୍ମ ଠିକ୍ । ଉକ୍ତିମାର୍ଗରେ ସତ୍ୟନାରାୟଣଙ୍କର କଥା, ତିନରୀର କଥା, ଅମର କଥା ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ବାବା ତୁମକୁ ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟନାରାୟଣଙ୍କର କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଉକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଅତୀତର କଥା ରହିଛି, ଯେଉଁମାନେ ଏଠାକୁ ଆସିଥିଲେ ପରେ ସେହିମାନଙ୍କର ହିଁ ମନ୍ଦିର ଆଦି ତିଆରି କରିଥା'ନ୍ତି । ଯେପରି ଶିବବାବା ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗର ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି ପୁଣି ଉକ୍ତିମାର୍ଗରେ ତାଙ୍କର ସମୁଚିତ ହିନ୍ଦୁ ତିଆରି କରିବେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଶିବ କିମ୍ବା ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଆଦି କାହାର ମଧ୍ୟ ଚିତ୍ତ ରହିବ ନାହିଁ । ଡ଼ଞ୍ଜାନ ଓ ଉକ୍ତି ବିଲକ୍ଷ୍ମ ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଜାଣିଛ ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଖରାପ କଥା ଶୁଣ ନାହିଁ, ଖରାପ କଥା କୁହ ନାହିଁ... ।

ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଏବେ କେତେ ଖୁସି ହେଉଛ, ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ସୁଖଧାମର ସ୍ଥାପନା ପାଇଁ ବାବା ଆମକୁ ପୁଣି ଥରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି, ସର୍ବପ୍ରଥମେ କହୁଛନ୍ତି ପବିତ୍ର ହୁଅ । ଏବେ ସମସ୍ତେ ତ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ଭଲ ଭଲ ସନ୍ତାନମାନେ ପରସ୍ପର ସହିତ ମିଶି ରାୟ ବାହାର କରିବା ଦରକାର ଯେ କିପରି ସେବାର ବୃଦ୍ଧି ହେବ, ଗର୍ବାମାନଙ୍କୁ କିପରି ସନ୍ଦେଶ ଦେବା, ବାବା ତ କଲ୍ୟ ପୂର୍ବ ପରି ଆସିଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତମା ଭାବି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ରାଜଧାନୀ ନିର୍ମିତ ସ୍ଥାପନ ହେବ । ସମସ୍ତେ ବୁଝିବେ ନିର୍ଗତ । ଯେଉଁମାନେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ନୁହଁନ୍ତି ସେମାନେ ବୁଝି ପାରିବେ ନାହିଁ । ବିନାଶ କାଳରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ଗର୍ବ ପ୍ରତି ବିପରୀତ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଯାଇଛି ନା । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ, ଆମର ଧନୀ ଅଛନ୍ତି ତେଣୁ ତୁମେ ନା କାମ ବିକାରର ଅଧିନ ହେବ, ନା ଲଢେଇ-ଝଗଡ଼ା କରିବ । ତୁମର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମ ବହୁତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ । ସେମାନେ ଶୁଦ୍ର ଧର୍ମର, ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଧର୍ମର ଅଟ । ତୁମମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ ଶୀର୍ଷରେ ତୁଟି, ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ ନିମ୍ନରେ ଅର୍ଥାତ୍ ପାଦରେ । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଉପରେ ସର୍ବବୋଧ ଉପବାନ ନିରାକାର ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହି ଆଖିରେ ନ ଦେଖିବା କାରଣରୁ ବିରାଟ ରୂପରେ ତୁଟି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଏବଂ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ନାହାନ୍ତି । କେବଳ କହୁଛନ୍ତି ଦେବତା, କ୍ଷତ୍ରିୟ, ବୈଶ୍ୟ, ଶୁଦ୍ର । ଯେଉଁମାନେ ଦେବତା ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ସେମାନେ ପୁଣି ଥରେ ପୁରନ୍ଦରନ୍ ମେଲ କ୍ଷତ୍ରିୟ, ବୈଶ୍ୟ, ଶୁଦ୍ର ହୋଇଥାନ୍ତି । ବିରାଟ ରୂପର ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ବୁଝୁଛ, ତେଣୁ ସଠିକ୍ ଚିତ୍ତ ତିଆରି କର । ଚିତ୍ତରେ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଅ ଏବଂ ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଅ । ତୁମକୁ ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ଦେବାକୁ ହେବ ଯେ ନିଜକୁ ଆତମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ତୁମର କାମ ହେଲା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କ ପରିଚୟ ଦେବା । ଯେପରି ବାବାଙ୍କର ମହିମା ଅପରମଥ୍ୟ ଅଟେ, ସେହିପରି ଭାରତର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ମହିମା ଅଛି । ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ୭ ଦିନ କେହି ଶୁଣିଲେ ବୃଦ୍ଧିରେ ଧାରଣା ହେବ । କିନ୍ତୁ କହୁଛନ୍ତି ଫୁରସତ ନାହିଁ । ଆରେ, ଅଧାକଲ୍ୟ ଯାହାକୁ ତାକି ଆସିଥିଲ, ଏବେ ସେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ଆସିଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଆସିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଜାଣିଛ, ପୁରୁଷାରଥର କରମ ଅନୁସାରେ । ପାଠପଢ଼ା ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଅର୍ଥାତ୍ ନିର୍ଗତ ହେଲା । ପ୍ରକୃତ ଆସିଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ଆମେ ତାକିଥିଲେ, ତେବେ ନିର୍ଗତ କାହାର ଗର୍ବରେ ଆସିଥିବେ । ତାଙ୍କର ତ ନିଜର ଗର୍ବ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କ ଗର୍ବରେ ପ୍ରବେଶ କରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟିକର, ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଡ଼ଞ୍ଜାନ ଦେଉଛି । ଏ କଥା ଆଉ କେହି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ଏହା ପାଠପଢ଼ା ଅଟେ । ବାବା ବହୁତ ସହଜ କରି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ତୁମକୁ କେତେ ଧନଶାଳୀ କରୁଛି । କଲ୍ୟ କଲ୍ୟ ତୁମ ସଦୃଶ ପବିତ୍ର ଏବଂ ସୁଖୀ ଆଉ କେହି ବି ହେଉ ନାହାନ୍ତି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଏହି ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଡ଼ଞ୍ଜାନ ଦାନ କରୁଛ । ବାବା ତୁମକୁ ଡ଼ଞ୍ଜାନ ରତନର ଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି, ତୁମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଉଛ । ଭାରତକୁ ସ୍ୱାଧୀନ କରୁଛ । ତୁମେ ନିଜର ହିଁ ତନ-ମନ-ଧନ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ଭାରତକୁ ସ୍ୱାଧୀନରେ ପରିଣତ କରୁଛ । ଏହା କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ତୁମେ ଗୁପ୍ତ ସେନା ଅଟ, ଏ କଥା କେହି ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ବିଶ୍ୱରାଜ ରାଜତ୍ୱ ନେଉଛୁ, ଶ୍ରୀମତ ଦ୍ୱାରା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେଉଛୁ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । କୃଷ୍ଣ ତ କହିପାରିବେ ନାହିଁ, ସେ ତ ରାଜକୁମାର ଥିଲେ । ତୁମେମାନେ ରାଜକୁମାର ହେବ ନା । ସତ୍ୟଯୁଗ ଏବଂ ତ୍ରେତୟା ଯୁଗରେ ପବିତ୍ର ପ୍ରବୃତ୍ତିମାର୍ଗ ଥିଲା । ତେଣୁ ଅପବିତ୍ର ରାଜାମାନେ ପବିତ୍ର ରାଜା-ରାଣୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ପୂଜା କରିଥା'ନ୍ତି । ପବିତ୍ର ପ୍ରବୃତ୍ତିମାର୍ଗର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ପୁଣି ଏହା ଅପବିତ୍ର ପ୍ରବୃତ୍ତିମାର୍ଗ ହୋଇଯାଇଛି । ଅଧା-ଅଧା ଅଟେ ନା । ଦିନ ଏବଂ ରାତ୍ରୀ । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷର କଥା ହୋଇଥିଲେ ତ ପୁଣି ଅଧା-ଅଧା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ହୋଇଥାଆନ୍ତା ତେବେ ହିନ୍ଦୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ବାସ୍ତବରେ ଦେବତା ଧର୍ମର ଅଟନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବହୁତ ବେଶୀ ହେବା କଥା । ଅଗଣିତ ହେବା କଥା । ଏବେ ତ ଗଣନା କରୁଛ ନା । କିନ୍ତୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଭ୍ରମାପାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି, ପୁଣି ବି ହେବ । ମୃତ୍ୟୁ ସାମନାରେ ଛିତା ହୋଇଛି । ଏହା ସେହି ମହାଭାରତ ଲଢେଇ ଅଟେ । ତେଣୁ ପରସ୍ପର ସହିତ ମିଶି ସେବାର ଯୋଜନା କରିବା ଉଚିତ୍ । ସେବା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ନୂଆ-ନୂଆ ଚିତ୍ର ବାହାର କରୁଛନ୍ତି, ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଆରକ୍ଷା, ପୁଣି କ'ଣ କରାଯିବ? ଆରକ୍ଷା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚିତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ତିଆରି କର । ନିଜେ ଦେଖିଲେ ତ ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଠାଇବେ । ଗର୍ବାବ ହୁଅନ୍ତୁ ଅଥବା ସାହୁକାର, ଧର୍ମ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ତ ଅର୍ଥ ଲଗାଇଥାନ୍ତି ନା । ସାହୁକାର ବେଶି ଅର୍ଥ ଲଗାଇଥାନ୍ତି । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ହେଉଛି । କିଏ ୧ ହଜାର ଲଗାଇବେ, କିଏ କମ୍ । କିଏ ତ ପୁଣି ୨ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟ ପଠାଇ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । କହିଥା'ନ୍ତି ଯେ, ୧ ଟଙ୍କାର ଲଗା ଲଗାଇ ଦେବ । ଏକ ଟଙ୍କା ଦେଇ ୨୧ ଜନମ ପାଇଁ ଜମା କରିବାକୁ ହେବ । ଏହା ଗୁପ୍ତ ଅଟେ । ଗର୍ବାବଙ୍କର ଏକ ଟଙ୍କା ସାହୁକାରଙ୍କର ଏକ ହଜାର ସହିତ ସମାନ ହୋଇଥାଏ । ଗର୍ବାବଙ୍କ ପାଖରେ ତ କମ୍ ଅଛି

ତେଣୁ ସେମାନେ କ'ଣ କରିପାରିବେ । ହିସାବ ରହିଛି ନା । ବ୍ୟାପାରୀ ଲୋକମାନେ ଧରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଅର୍ଥ ବାହାର କରିଥା'ନ୍ତି, ଏବେ ଆମକୁ କ'ଣ କରିବା ଦରକାର । ବାବାଟଙ୍କୁ ସହଯୋଗ ଦେବାକୁ ହେବ । ବାବା ପୁଣି ତା ବଦଳରେ ୨୧ ଜନମ ପାଇଁ ଦେଇଥାନ୍ତି । ବାବା ଆସି ଗରୀବଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତ ଏହି ଦୁନିଆଁ ହିଁ ରହିବ ନାହିଁ । ସବୁ ମାଟିରେ ମିଶିଯିବ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ, ସ୍ଥାପନା ନିଶ୍ଚିତ ହେବ, କଲ୍ପ ପୂର୍ବ ଭଳି । ନିରାକାର ବାବା କହିଥା'ନ୍ତି ଯେ - ପିଲାମାନେ ଦେହର ସବୁ ଧରଣ ଚ୍ୟାଗ କରି, ଏକମାତ୍ର ବାବାଟଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଏହି ବରହମା ମଧ୍ୟ ରଚନା ଅଟନ୍ତି ନା । ବରହମା କାହାର ସନ୍ତାନ, କିଏ ରଚନା କରିଛନ୍ତି, ବରହମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶତ୍ରୁକରଙ୍କୁ କିପରି ରଚନା କରନ୍ତି ଏକଥା ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ବାବା ଆସି ସତ୍ୟ କଥା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବରହମା ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିରେ ହିଁ ଆସିବେ । ବରହମାଟଙ୍କ ବଂଶାବଳୀର ଗାୟନ ରହିଛି । ଭଗବାନ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ରଚନା କିପରି କରନ୍ତି, ଏକଥା କେହି ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ବରହମା ତ ଏହିଠାରେ ରହିବା ଦରକାର ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଯାହାଟଙ୍କ ଶରୀରରେ ମୁଁ ପ୍ରବେଶ କରିଛି, ସେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଜନ୍ମର ଅନ୍ତିମ ଶରୀରଧାରୀ ଅଟନ୍ତି । ବରହମା ପୁରା ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି । ବରହମା କୌଣସି ରଚୟିତା ନୁହଁନ୍ତି । ରଚୟିତା ତ ଏକମାତ୍ର ନିରାକାର ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି । ଶିବବାବା ତ ଅନାଦି ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ କେହି ରଚନା କରି ନାହାନ୍ତି ପୁଣି ବରହମା କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ବରହମାଟଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲି । ତୁମ ବରାହମଣିମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲି । ତୁମେମାନେ ହେଉଛ ରାଜରାଜ । ଆରମ୍ଭରୁ ସନ୍ନ୍ୟାସ କରି ସାଥରେ ରହିଥିଲୁ, ତେଣୁ ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଲି । ପୁଣି ଦେଖାଗଲା ଯେ ମାୟା କବଳିତ କରିନେଉଛି, ତେଣୁ ମାଳା ତିଆରି କରିବା, ନାମ ରଖିବା ବନ୍ଦ କରି ଦେଲି ।

ଆଜିକାଲି ଦୁନିଆରେ ପ୍ରତି କଥାରେ ଠକାମୀ ବହୁତ ଚାଲିଛି । କ୍ଷୀରରେ ମଧ୍ୟ ଠକୁଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ପାଣି ମିଶ୍ରଣ ହେଉଛି । ଶୁଦ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀ ତ ମିଳୁ ନାହିଁ । ଭଗବାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଠକୁଛନ୍ତି । ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ଭଗବାନ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆତ୍ମା କ'ଣ ପରମାତ୍ମା କଣ! ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥର କରମଅନୁସାରେ ଅଛନ୍ତି । ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ କିଏ କିପରି ପଢୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟକୁ ପଢାଉଛନ୍ତି, ସେମାନେ କେଉଁ ପଦ ପାଇବେ । ନିଶ୍ଚୟ ଅଛି ଯେ ଆମେ ବାବାଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବିଶ୍ଵର ମୁକ୍ତଧାରୀ ରାଜକୁମାର ହେଉଛୁ । ତେଣୁ ଏପରି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଦେଖାଇବାର ଅଛି । ମୁଁ ମୁକ୍ତଧାରୀ ରାଜକୁମାର ହେଲି । ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଏବେ ପୁଣି ଥରେ ସେହିଭଳି ହେଉଛି । ଏହା ନର୍କ ଅଟେ, ଏଥିରେ କିଛି ବି ନାହିଁ । ପୁଣି ବାବା ଆସି ଭଣ୍ଡାର ଭରପୂର କରି କାଳ କଣ୍ଠକ ଦୂର କରି ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପଚାର ଯେ ଏଠାକୁ ଭଣ୍ଡାର ଭରପୂର କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛ ନା । ଅମରପୁରୀକୁ କାଳ ଆସି ପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି ଭଣ୍ଡାର ଭରପୂର କରି କାଳ କଣ୍ଠକ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ । ତାହା ଅମର ଲୋକ, ଏହା ହେଲା ମୃତ୍ୟୁ ଲୋକ । ଏଭଳି ମିଠା ମିଠା କଥା ଶୁଣ ଏବଂ ଶୁଣାଅ । ଫାଲତୁ କଥା ଶୁଣାଅ ନାହିଁ । ଆରୁ—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ବାବା ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ ହେବାର ପାଠ ପଢାଇବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ କେବେହେଲେ ଏଭଳି କୁହ ନାହିଁ ଯେ ମୋତେ ଫୁରସତ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ନିଜର ତନ-ମନ-ଧନ ଆଧାରରେ ଭାରତକୁ ସ୍ଵର୍ଗରେ ପରିଣତ କରିବାର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ମଧୁର ଜଞ୍ଜନର କଥା ଶୁଣିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ । ବାବାଟଙ୍କର ଏହି ଉପଦେଶ ସର୍ବଦା ମନେ ରଖ - ଖରାପ କଥା ଶୁଣ ନାହିଁ, ଖରାପ କଥା କୁହ ନାହିଁ.... ।

ବରଦାନ:-

ସମସ୍ତ ବିନାଶୀ କାମନା ଉପରେ ବିଜୟପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା କାମଜିତ୍ ଜଗତଜିତ୍ ହୁଅ ।

ସମସ୍ତ ବିନାଶୀ କାମନାଗୁଡିକ ହିଁ କାମ ବିକାରର ଅଂଶ ଅଟେ । କାମନା ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ହେଲା ବସ୍ତୁଗୁଡିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାରେ ଇଚ୍ଛା, ଦ୍ଵିତୀୟଟି ହେଲା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବିନାଶୀ ପ୍ରାପ୍ତିଗୁଡିକରେ ଇଚ୍ଛା, ତୃତୀୟଟି ହେଲା ସମ୍ବନ୍ଧ ରଖିବାରେ ଇଚ୍ଛା, ଚତୁର୍ଥଟି ହେଲା ସେବା ଭାବନା ମଧ୍ୟରେ ବିନାଶୀ କାମନାର ଇଚ୍ଛା । କୌଣସି ବସ୍ତୁ ବା ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଆକର୍ଷଣ ହେବା - ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ ଯେ କିନ୍ତୁ ଏହା ଭଲ ଲାଗୁଛି, ଏହା ମଧ୍ୟ କାମ ବିକାରର ଅଂଶ ଅଟେ । ଯେତେବେଳେ ଏହିଭଳି ଇଚ୍ଛାଗୁଡିକର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଂଶ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ, ସେତେବେଳେ କୁହାଯିବ କାମଜିତ୍ ଜଗତଜିତ୍ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଆନ୍ତରିକ ହୃଦ୍‌ବୋଧ ଦ୍ଵାରା ବିଲୀରାମ ବାବାଟଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ଅଧିକାରୀ ହୁଅ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଇଶ୍ଵରା:- ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତିକୁ ନମା କରି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେବାର ନିମିତ୍ତ ହୁଅ ।

ତୁମମାନଙ୍କର ମନ ଯାହାକି ଏକ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶକ୍ତି ଅଟେ, ଯଦି ଏହା ତୁମର ଆତ୍ମତ୍ତ୍ଵରେ ରହିବ ଅର୍ଥାତ୍ ବିବେକ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ତେବେ ତୁମେ ସମ୍ପାଦନର ସହିତ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଏହି ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତିକୁ ନମା କରିବା ପାଇଁ ମନରେ ଯାହା ଭାବୁଛ ତାହା କାର୍ଯ୍ୟରେ କର, ଯଦି ଷ୍ଟପ୍ କରିବ ତେବେ ସଂକଳ୍ପ ଷ୍ଟପ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଉଥିବ । ଯଦି ସେବାର ସଂକଳ୍ପ କରିବ ତେବେ ସେବାରେ ଲାଗିଯାଉଥିବ । ପରମଧ୍ୟାମର କଥା ଭାବିବା ମାତ୍ରକେ ପରମଧ୍ୟାମରେ ପହଞ୍ଚିଯାଉଥିବ । ଏହିଭଳି ନିଜର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଶକ୍ତିକୁ ବଢାଇଚାଲ ।